

ኢትዮጵያን አዳኝ ወይይቶችና እንቅስቃሴዎች ስናደርግ

ተስፋዬ ደምመላሽ

በኢትዮጵያ የፖለቲካ መደብና በምሁራን አጋሮቹ ዘንድ የአገር መታደግ ትግል “አማራጮች” ላይ ያተኮሩ የሚመስሉ፣ ግን አማራጮች የተባሉትን ጠጋ ብለው አይተዉና ተንትነው የጠራ ግንዛቤ የሚያስጨብጡ ሳይሆኑ ብዙውን ጊዜ የሚያምታቱ አመለካከቶች በገፍ ይሰነዘራሉ። በመገናኛ ብዙሃንና ድረ ገጾችን ያለማቋረጥ ይሰራጫሉ።

በዚህ አይነት ሂደት የኢትዮጵያ ነፃነት ትግል የሚይዘውን መንገድ ወይም የገጠሙትን ዉስብስብ አገራዊ፣ አካባቢና ዓለም አቀፍ ጉዳዮች በሚመለከት በቅጡ የማይደማመጡና የማይገናዘቡ ስብጥር አስተያየቶች፣ ንግግሮችና እስጥ አገባዎች በየፊናችን ከማዥገጦድገጦድ ቦዝን አናዉቅም።

ሰሞኑን የትህዴን (የዴሞህት) መሪ ሞላ አስገዶም በመቶዎች የሚቆጠሩ ወታደሮቹን ይዞ በሻቢያ ቁጥጥር ሥር በመቋቋም ላይ የነበረን ኢትዮጵያን “አዳኝ” የተባለ የጎሠኛ ጦረኞች “ትብብር” ባልተጠበቀ መንገድ ከድቶ ከኤርትራ መዉጣት በመሃላችን አነጋጋሪ የሆነው፣ እንዲሁም በወያኔ/ሻቢያ ደጋፊዎችና ተቃዋሚዎች ክርክሮች ያስከተለዉ በዚህ መልክ ነዉ።

በጠቅላላ ለመናገር፣ ኢትዮጵያን ከጎሠኛ ፈላጭ ቆራጭ አገዛዝ ነፃ የማዉጣት ዋና አላማ ላይ የግለሰቦችም ሆነ የስብስቦች ጅምላ ንግግሮችና ክርክሮች፣ እንዲሁም የድርጅቶች ጥቅል አቋሞችና እንቅስቃሴዎች እጥረት የለም። በመሠረቱ ጉድለት ወይም ድክመት ያለዉ የአገር ነፃነት ጥያቄዎችና ገዳዮች አነሳሳችን ላይ ነዉ፤ ተያይዞም በገዳዮቹ ዙሪያ የምናደርገዉን የአስተሳሰብ፣ የወይይትና የእንቅስቃሴ ጥራት የሚመለከት ነዉ።

ዛሬም ሆነ ትናንት (በአብዮቱ ዘመን) የኢትዮጵያ ፖለቲካዊና ምሁራዊ ሊህቃን የአገር ገዳዮች አመለካከቶችና ክርክሮችን፣ እንዲሁም ለችግሮች መፍትሔዎች ተብለዉ የቀረቡ የፖለቲካ አማራጮችን ብቁና ተገቢ ናቸዉ ወይም አይደሉም ብለን የምንበይነዉ ከሁለት የተያያዙ መመዘኛዎች አኳያ ነዉ።

አንዱ መስፍርት የጉዳዮችና ችግሮች አተያይ ወይም አቀራረጽ አገራዊ መንፈስና አነሳስ አለዉ ወይ የሚል ነዉ። እዚህ ላይ በወይይትና በስምምነት መረጋገጥ የሚኖርበት ነገር በእዉንም ሆነ በምናብ የሚታዩ ችግሮች ከአገር ህልዉና፣ ከኢትዮጵያ ህዝብ አንድነት፣ ከአገራዊ ሉአላዊነት ወይም የሚቀረጹና የሚፈቱ አለመሆናቸዉ ነዉ።

የአገር ዉቃቢ የራቃቸዉ፣ አስልተዉም ሆነ ባለማስተዋል የኢትዮጵያን ህልዉና የሚጠናወቱ “ሥር ነቀል” ለዉጥ አራማጅ ነን ባይ ወገኖች ሁሉ ራሳቸዉን አገራዊ ሥር መሠረት የሚነሱና መጨረሻቸዉ የማያምር መሆኑ በተማሪዉ ንቅናቄ የተጀመረዉ የኢትዮጵያ አብዮት፣ በተለይ የኢሕአፓ ትግል፣ በደረሰበት አላዛኝ ዉድቀት ያየነዉ ነገር ነዉ።

ዛሬም ከአነጋገርና ራስ ጠቀም ፖለቲካ ባሻገር በሃቅ ከአገር መንፈስ ጋር ያልታረቁ “አገር አዳኝ” ነን ባይ አገዛዞች የሚጠብቃቸዉ እጣ ፈንታም ይዋል ይደር እንጂ ያዉ ዉድቀት ነዉ።

ኢትዮጵያ ግን ትቀጥላለች፤ ከህመሟ አገግማ መልሳ ጤናማ ለመሆን የሚያበቃት ጥልቅ ታሪካዊ መሠረትና እምቅ አቅም አላት።

ሌላው የፖለቲካ ምክትሎዎች (የአማራጮች፣ የእምነቶች፣ የእንቅስቃሴዎች ፣ ወ.ዘ.ተ) መመዘኛ ደግሞ ጽንሰሃሳዊ ጥራታቸው ወይም ይዘታቸው ብቻ ሳይሆን ከጠቅላላ ዓለም አቀፍ ትርጉማቸው ባሻገር ከብሔራዊ ማንነታችንና ባህላችን ጋር የመጣጣማቸው ወይም ያለመጣጣማቸው ነገር ነው። የመከራዎች አገራዊ ይዘትና አገባብ ጉዳዮች በሚገባ ተከራክረን ጽኑ ስምምነት ላይ ልንደርስባቸው የሚገባ ቁም ነገሮች ናቸው።

ለምሳሌ “ብሔራዊ እርቅ” በደቡብ አፍሪካ እንዲህ ስለተደረገ፣ በሌላ አገር እንዲያ ስለተሠራ እኛም አገር እንዲሁ አማራጭ ሊሆን ይቻላል ወይም አይቻልም ብለን ከመደምደማችን በፊት በሃሳብ ድረጃና በኢትዮጵያ አገባቡ ብሔራዊ እርቅ ምን ትርጉም እንዳለው (አለው ከተባለ) መገንዘብ ያስፈልጋል። ኢትዮጵያ ውስጥ “እርቁ” (ከእርቁም በፊት ጠቡ) በማንና በማን ወይም በምንና በምን መካከል እንደሆነ ግልጽ ማድረግ ግድ ይላል።

ለመሆኑ “እንዲታረቁ” የምንፈልገው በጣም በመራራቅ ላይ ያሉ፣ በእውን ወይም በእምቅ የሚጋጩ ጥቅሞች ያሏቸው ሃብታምና ሠርቶ ድሃ (ወይም ደህዬ) የኢትዮጵያ ህብረተሰብ መደቦች ናቸው? ወይስ በመሠረቱ ጠብ የሌላቸው፣ በተጨማሪ ችግሮቻቸውና ጥቅሞቻቸው “አንድ ጀልባ ውስጥ” ያሉ፣ የአገሪቱ ብዙሃን የባህልና የቋንቋ ማህበረሰቦች?

ይቅር መባባሉ በዜጎችና በብሔሮች ተብዬዎች መካከል ይሆን? እንዲሰፍን የምንፈልገው የፖለቲካ ወገኖች ወይም የጎሣ ሊህቃን ሰላም ነው? እርቅ ይወረድ የምንለው በዘረኛ ፖለቲካዊ ብሔርተኝነትና በኢትዮጵያዊነት መካከል ይሆን? ወይስ ይቅር መባባሉ እነዚህን ሁሉ ያጠቃልላል? እንደነዝህ አይነት ተቺ ጥያቄዎች ከመጠየቅ ተቆጥበን በረቂቁ ወይም በድፍኑ “ብሔራዊ እርቅ” “ብሔራዊ እርቅ” ማለቱ የአገር ማዳን ትግሉን የትም አያደርሰውም።

እንግዲህ ዋናው ችግራችን ከብሔራዊ እርቅ ጉዳይ ኋላ ብቻ ሳይሆን በጠቅላላ የአገር ማዳን ትግል አማራጮች ተብለው በተቃዋሚ ፓርቲዎች፣ ተንቀሳሽ ወገኖችና ሚዲያ ለውይይት ከሚነሱ ጉዳዮች ጀርባ ጉዳዮቹን አጣሪ ጥያቄዎች አናነሳም። የጠራ ግንዛቤ አስጨባጭ ጽንሰሃሳዊ፣ ስልታዊና ተግባራዊ ትንተናዎች ከማዳበር ወደ ኋላ እንላለን።

ጉዳዮቹን ስናነሳ በድግግም በመባል የተለመዱ የፖለቲካ ቃላትን ማስተጋባት ያለፈ ተጨባጭና ተቺ አቀራረብ አስፈላጊነት እምብዛም አይታየንም፣ ቢታየንም እንኳን በስሌትም ይሁን በዘልማድ በውይይቶቻችንና በእንቅስቃሴዎቻችን ምንም ያህል ቦታ ወይም ቀደምትነት አንሰጠውም።

በዚህ ምክንያት የኢትዮጵያ ነፃነት ትግል አማራጮች በመባል የሚያነጋግሩን ዋና ዋና ጉዳዮች ባመዛኙ የተደበሰበሱና የተምታቱ ናቸው። ለምሳሌ አንዳንድ የተቃዋሚ ድርጅቶች ደጋፊ ምሁራን ስለሁለገብ ትግል አስፈላጊነት አጥብቀው ይከራከራሉ፤ ሆኖም ተከራካሪዎቹ የሁለገብ ንቅናቄ አንድ ዋና አካል የሆነው ሰላማዊ ትግል ገና ምኑም ሳይያዝና በቀጣይ ሂደት ሳይሞከር “አይሠራም፣ አልቆለታል” ይሉናል። እንዲህ ሲሉ አወቁትም አላወቁትም የሥነአመክንዮ ፈርጅ ስህተት እየሠሩ ነው። ምክንያቱም እንደ ጽንሰሃሳዊ ፈርጅ “ሁለገብ ትግል” የግድ ሰላማዊ ንቅናቄን ያካትታልና።

ትጥቅ ትግልንም በሚመለከት የዛሬው ብቸኛ የተባለ “አማራጭ” የአብዮቱን ዘመን ፓራዳይም ወይም ትምሳሌ የተከተለ እንዳልሆነ ብንገነዘብም፣ ካለፈው አብዮታዊ ሞዴል ወይም አኪያሄድ

እንዴትና ለምን እንደሚለይ መገመት ብንችልም፣ ልዩነቱ በቅጡ ተተንትኖ አለተገለጸም። ግልጽ እንዲሆን የሚፈለግም አይመስልም።

የትጥቅ ትግሉ ከኤርትራ አገዛዝ በሚያገኘው ድጋፍ ብቻ ሳይሆን በዘር ፖለቲካ ክፍፍሉ፣ አወቃቀሩና ይዘቱ ከወያኔ “አብዮታዊ ዲሞክራሲ” የጎሣ ፓርቲዎች “ቅንጅት” አገዛዝ ጋር በመሠረቱ ተመሳሳይ እንደሆነ ብናይም ተመሳሳይነቱ በይፋ ሊረጋገጥ ወይም ሊካድ የሚችል አልሆነም። ነገር ግን ከጅምሩ መፈረከስ ቢደርስበትም፣ ትግርኛ ተናጋሪ ተዋጊዎች ዋና ተንቀሳቃሽ ሃይል የሆኑበትና በሻብያ የበላይ ተቆጣጣሪነት በጎሣ የተደራጁ ጦረኞች “የሚተባበሩበት” ንቅናቄ ለወያኔ ዘረኛ አገዛዝ “አማራጭ” ብቻ ሳይሆን ኢትዮጵያን እንደ አገር “አዳኝ” ነው የተባለ ነው።

የአገር ማዳኔ እቅድ እንግዲህ እንደነኝህ አይነት “አማራጮች” ወይም “መፍትሔዎች” ቀርበውለት ምንስ ችግሮች መወጣት ይኖርበታል!? የኢትዮጵያ ነፃነት ታጋዮች እንደ ወያኔና እንደ ሻብያ ያሉ “ወዳጆች” ወይም ስልታዊና ታክቲካዊ ተባባሪዎች እያሏቸው ምን ጠላትስ አስፈለጋቸው ወይም አለባቸው!?

ግን ነገሩ እንዲህ ነው - በፉክክርና በጠብም ይሁን በተጨማሪ ትብብርና ስምምነት ሻብያና ወያኔ ኢትዮጵያ ላይ አንድ አይነት የፖለቲካ እግር ኳስ እየተጣወቱ ነው። እንደ ተወዳዳሪነታቸው እርግጥ ሁለቱም ተጋጣሚ “ቡድኖች” ማሸነፍ ይፈልጋሉ። አንዱ (ሰሞኑን እንዳየነው ወያኔ) “ግብ” አስቆጣሪ ወይም አትራፊ ሌላው ለጊዜው ከሳሪ ሊሆን ይችላል። እንዲሁም ተጋጣሚዎቹ የአጠቃላይ ችሎታና ዘዴ ልዩነቶችም ይኖሯቸው ይሆናል።

ሆኖም ወያኔና ሻብያ ለየቅልም ሆነ በተወሰነ ጋርዮሽ ሊያስቆጥሩት የሚፈልጉት ዋና “ግብ” ኢትዮጵያ በግዛታዊ ሉአላዊነቷ፣ በሕዝቧ አንድነትና በብሔራዊ ህልውናዋ ሳትጠናከር በጎሣ ክፍፍል ተዳክሞ መቅረቷን ነው። ሁለቱም ፈላጭ ቆራጭ አገዛዞች አገሪቱ ተከፋፍላ መዳከሟን የዘረኛ ብሔርተኝነታቸው መጠናከር አድርገው በማየት “የዜሮ ድምር” ፖለቲካ ጠቃሚ የሚጣወቱ ሃይሎች ናቸው።

የኢትዮጵያ እውን ነፃነት ታጋይ ሃይሎች እነዚህን ተፎካካሪም ተባባሪም የብሔራዊ ዉጥረታችን አድራጊ ፈጣሪ አገዛዞች ለመቋቋም ዉይይቶች፣ እንቅስቃሴዎችና ድርድሮች ሲያደርጉ የፖለቲካ ክርክርና እንቅስቃሴ ባህላችንን ራሱን አዙረው አይተው የሚለወጠውን መለወጥ፣ የሚሻሻለውን ማሻሻል የጎደለውን መሙላት፣ የሌለውን መፍጠር ያስፈልጋቸዋል። እዚህ ላይ የሚከናወኑ የለዉጥ፣ የእድሳትና የፈጠራ ሥራዎች በቀላሉ የሚገመቱ ሳይሆኑ የአገር መታደግ ትግሉ ወላኝ አካልና አራማጅ ክንውኖች ናቸው።

የፖለቲካ ክርክር ባህላችንን ውስንነቶች ለመወጣት

በተለይ በተማሪው ንቅናቄ ጊዜ ተጀምሮ በአብዮቱና በድህረ አብዮቱ ዘመን በአገራችን የተስፋፋው ተራማጅ የተባለ የፖለቲካ ንግግርና ክርክር ልምድ ሊዘረዘሩ የሚችሉ ብዙ ጉድለቶችና ድክመቶች አሉት። እዚህ በጥቅሉና ባጭሩ ሁለት ዋና ችግሮችን መጠቆም ይበቃል።

አንዱ መሠረታዊ የፖለቲካ ንግግርና ክርክር ልምዳችን ችግር ተራማጅ ከተባለ ፈላጭ ቆራጭ አስተሳሰብና አሠራር ጋር የነበረውና ዛሬም በቅሪት ያለው የተንዛዛ ትስስር ነው። ማለትም፣

ልምዱ የዜጎችን፣ የማህበረሰቦችንና የምሁራንን ጥያቄዎች፣ አስተያየቶችና የሃሳቦች ልወጣጥ በቀጣይነት ለሚያስተናግድ ነፃ ወይይት ክፍት አለመሆኑ ነው።

እዝህ ላይ ማስተዋል ያለብን የወይይት ክፍትነትና ነፃነት እጦት አይኑን ያፈጠጠ ጥርሱን ያገጠጠ የፖለቲካ ሃይል የፈጠረውና በቀጣይነት የጫነብን ወጪኛ ተጽእኖ ብቻ አይደለም። ወያኔ እወስጣችንም፣ አይምሯችን ወስጥ፣ መከላከያ ጣቢያዎች አሉት። ተጽእኖዉ ከወያኔ አገዛዝ ርቀንም ሆነ አገዛዙን እየተቃወምን በዘልማድም ይሁን መልሶ ባልታነጸ ተራማጅነት በምንናገረው፣ በከፊል ከአብዮታዊ ባህላችን በወረሰነው የፖለቲካ ቋንቋ አጠቃቀማችን የሚከሰት ነው። ወስጣዊዉ ተጽእኖ በተለይ የኢትዮጵያን አንድ አገርነትና አንድ ህዝብነት ተቃራኒ የሆነ ሽሽግ ትርጉም ባለው፣ በማያቆም ድግግም በመባል ብቻ ተለምዶ እንደ እወነታ ገላጭ በተወሰደዉ አደንዛዥ የ“ብሔሮች፣ ብሔረሰቦችና ህዝቦች” ፖለቲካዊ አነጋገር ይገለጻል።

ይህ አነጋገር ርዝራዥ ስታልናዊ የሮዩተዓለም ፈርጆችን ከማስተጋባት ባሻገር የኢትዮጵያን እውን የነገድና የባህል ማህበረሰቦች ተጨባጭ አካባቢያዊ ገዳዮች፣ ማንነቶች፣ አገራዊ ትስስሮችና ራስን በራስ አተያዮች ምንም ያህል እንደማይወክል ወይም እንደማያንጸባርቅ ለኢትዮጵያ ነፃነት ታጋይ ወገኖች፣ በተለይ ለአገር ወዳድ ምሁራንም፣ ስዉር አይደለም።

የሚገርመዉ ነገር ግን ተራማጅ ተብዬዉ አምባገነናዊ “የብሔሮች” ፖለቲካ ቋንቋ ከናካተታቸዉ ግግር ቀኖናዊ ሃሳቦች ለኢትዮጵያዊነትና ለአገሪቱ ዜጎች መብቶች መሠረታዊ ጠንቅ መሆኑ ቢታወቅም በአገሪቱ ምሁራን በቀጣይ ሥርዓታዊና ሂሳዊ መልክ ምንም ያህል ተፈትሾ፣ ተተንትኖና ተተችቶ አያወቅም። እንዲያወጣ የተማረዉ ክፍል አብዛኛዉን ጊዜ በአገር ጉዳዮች ላይ ሲነጋገር ክርክሮቹንና ወይይቶቹን በዚሁ የፖለቲካ ሰዋሰዉና ቃላት እየቃኘ ነው። ይህን የምናደርግበት ዋና ምክንያት የወልጋዳ ተራማጅነት ልምዳችን ተጽእኖ ቢሆንም በከፊል የራሳችንን ምሁራዊ ስንፍና ወይም ጥግ ያገርነትና ተነሳሽነት እጦት የሚያሳይ ይመስለኛል።

ስለዚህ የአገሪቱ ነገደ ብዙ ምሁራን እስከዛሬ ድረስ ጠባብ የማንነት ፖለቲካን ከሥር መሠረቱ በጋራ ልንገመግም ምንም ያህል አልቻልንም ወይም አልሞከርንም። ለአማራጭ አተረጎጦቻች፣ ለሃሳቦች ልወጣጥና ለድርድር ዝግ የሆኑ ጠባብ የማንነት ፖለቲካ ቃላትንና ፈርጆቹን በተቺ ትንተናና ወይይት ከመፈተሽና ከማወላለቅ ይልቅ ዝምብለን ስለ አገር ገዳዮች መነጋገሪያና መወያያ አድርገን የመቀብልና የማስተጋባት አዝማሚያ አለን።

ይህን አዝማሚያ ማቆም ለዛሬዉ የፖለቲካ ለዉጥና አገርን ከጥፋት የመታደግ ትግል የመጀመሪያ ወሳኝ እርምጃ ነው።

ምክንያቱም ያሉ የክርክር ቃላትን እንዲሁም በጠቅላላ አምባገነናዊና ብቸኛ የሆነ የዘረኝነት ቋንቋን ራሱን ሳይለዉጡ በኢትዮጵያ ሥርዓታዊ የፖለቲካ አስተሳሰብና አሠራር ለዉጥ ማምጣት ወይም ለህዝብ አማራጭ ማቅረብ አይቻልም።

ሌላዉ ዋና የፖለቲካ ንግግርና ወይይት ባህላችን ውስንነት ድግሞ ሃሳቦችን ባንዳፍታ “ተግባራዊ” በምንለዉ ድርጅታዊ አቀራረብ የመጨበጥና የመጠቀም መከራችን ነው። ሃሳቦችን በአመዛኙ የተወሰኑ ስብስቦችን ወይም ድርጅቶችን ማንነቶች፣ ዓላማዎች፣ አቋሞችና እንቅስቃሴዎች መቅርጫና መቆጣጠሪያ ብቻ አድርጎ የማየት ልምድ ነው። ይህ ልምድ በመሠረቱ ከኢትዮጵያ ተማሪ ንቅናቄና አብዮት የወረሰነዉ ቅርስ ነው።

እዚህ ላይ ግልጽ ማድረግ የምፈልገው ችግሩ ሃሳቦችን የትግል “መሣሪያ” ማድርጉ ራሱ አይደለም። እውቀት ሃይል ነው እንዲሉ የፖለቲካ ሃሳብም የአገር አዳኝ ትግል ትጥቅ ሊሆን ይችላል፤ መሆንም አለበት። ጣጣው ያለው ሃሳቦችን መሣሪያ አደራረጋችን ላይ ነው። በፖለቲካ ትግል እርግጥ ከተወሰኑ ተልዕኮዎችና እንቅስቃሴዎች ጋር የተያያዙ ቀልጠፍጠፍ ያሉ ታክቲካዊ የሃሳብ አስተጣጠቆችና አፈጻጸሞች አሉ። በዚህ አገባብ የኢትዮጵያ ነፃነት ተዋጊዎች “ነፃነትን” ወይም “እኩልነትን” ከፍተኛ እሴት ሰጥተው ብቻ ሳይሆን የትግል ዘዴያቸውና መሣሪያቸው አድርገው ሊንቀሳቀሱ ይችላሉ።

ይሁን እንጂ ሃሳቦች ተጠቃለው በሆኑ ድርጅቶች ወይም ታክቲካዎችና እንቅስቃሴዎች አገልጋይነት የሚጠጡ አይደሉም። በመሠረቱና በዘላቂነት “መሣሪያ” የሚሆኑት በሃሳብነት አንጻራዊ ነፃነታቸው እንደተጠበቀ ሆኖ፣ ማለትም ሰፊ ይዘታቸውን ወይም ፍቻቸውን እንደያዙ ነው። ዋናው መሣሪያነታቸው ሰፊና ጥልቅ ትርጉማቸው ራሱ እንጂ በዚህ ወይም በዚያ ወገን በሚደረግባቸው ትርፍ ጥምዘዛ አይደለም።

ለምሳሌ በኢትዮጵያ ራስ ጠቀም የ“ዲሞክራሲ” ጠምዛዦች (ጠባብ ፖለቲከኞች፣ ዘረኞች፣ ተለጣፊዎች ወ.ዘ.ተ) ስለበዙ ዲሞክራሲ በሰፊ ሃሳብነት ወይም መርህነት አገርና ህዝብ አገልጋይነቱ ቀርቶ የህዝብ የበላይ ጌታና ከፋፋይ የሆነ ሌላ አይነት የፖለቲካ መሣሪያ ሆኗል። ሰይፍን ቆልምመው ማጭድ ቢያደርጉት እንደ ሰይፍ መሥራቱ እንደሚቀር ማለት ነው። በወያኔ አምባገነናዊ አገዛዝ “አብዮታዊ” እና “ልማታዊ” የሚል ቅጽል የተሰጠው “ዲሞክራሲ” ከአስመሳይ የአነጋገር ልምድ ያለፈ ለአገዛዙም ሆነ ለኢትዮጵያ ህብረተሰብ የሚሰጠው ምንም አንጻራዊ ነፃነት ያለው መርሃዊና ተቋማዊ አገልግሎት የለውም።

በጠቅላላ ስናየው እንግዲህ የፖለቲካ ክርክርና እንቅስቃሴ ባህላችን ችግር የሃሳቦችን ሰፋና ጠለቅ ያሉ ይዘቶች ተወያይተን ለመጨበጥ ወይም በኢትዮጵያ እውን አገባባቸውን ለመገንዘብና ለማመቻቸት እምብዛም ሳንጨነቅ፣ በቀጥታ ከዓለም አቀፍ ረቂቅ ትርጉማቸው ወይም አባባላቸው ተነስተን፣ በተወሰኑ የስብስብ፣ የጎሣና የድርጅት ግቦችና እንቅስቃሴዎች አማካኝነት በአገራችን “ተግባራዊ” የማድረግ መከራችን ነው።

መከራው የሃሳቦችን የቃል በቃል ፍቺ ባማረ ንግግር ወይም በሽንገላ የማስተጋባት አቅም ቢኖረውም በእውን ትርጉም ይዘቱ በጣም ደካማ ነው። ምክንያቱም ይህን የተለመደ የአነጋገር፣ የወይይትና የእንቅስቃሴ መንገድ ስንይዝ የፖለቲካ ሃሳቦችን ፍቺ በስፋትና በጥልቀት ለመጨበጥ የሚገፋፋን ማበረታቻ የለም።

እንዲያውም አብዮታዊ የፖለቲካ ባህላችን በዚህ መልክ የሚያበረታታንና ሚያነሳሳን ሳይሆን አስተሳሰባችንን ባንዳፍታ በድርጅታዊ አጀንዳ የሚጠምድና የሚገድብ ነው። ይህ አኪያሄድ ደግሞ የፖለቲካ ሃሳቦችንን በማጥራት ረገድም ሆነ ሃሳቦችንን በቀጣይነት ሃቀኛ ተቋማዊና ተግባራዊ ይዘት ከመስጠት አኳያ ኪሳራ ያመጣብን መሆኑ የሚካድ አይደለም። ሁኔታችን ከሁለት ያጣ ጎመን ነው የሆነው።

በዛሬው የኢትዮጵያ ነፃነት ትግል ከዚህ ሁኔታ ለመላቀቅ የንግግር፣ የወይይትና የተግባራዊ ጥረት ድርጅቶችን ወይም ረድፎችን ለይቶ ማስቀመጥ፣ ትስስራቸውንም በሚገባ መገንዘብ ይጠቅማል።

የትግል ምህዳሩ የሃሳብ፣ የመርህ፣ የስልትና የእንቅስቃሴ መስኮችን ያካትታል። በነዚህ የትግል መስኮች የሚደረጉ ጥረቶች በሁለት አንጻራዊ ልዩነት ያላቸው ግን የተያያዙ እርከኖች ሊታዩ የሚችሉ ናቸው።

በመጀመሪያ ደረጃ ሰፋና ጠለቅ ባለ አቀራረብ ስለ ነፃነት ትግሉ (ስለ ዋና ጉዳዮቹና ችግሮቹ፣ ስለ ዕድሎቹ፣ ስለ ሃሳቦቹና እሴቶቹ፣ ስለ አቀራረጹና አነሳሱ፣ ስለ አኪያሄዱ ስልት) መሠረታዊ እውቀትንና ግንዛቤን ለማፍራትና ለኢትዮጵያ ህዝብ ተደራሽ ለማድረግ የምናከያሂዳቸው ተጨባጭ ምርምር፣ ትንተናና ትችት ላይ ያተኮሩ ወይይቶችና እንቅስቃሴዎች አሉ። በዚህ እርከን በቅንብር የሚደረግ ሰፊ ንቅናቄ የተወሰኑ ድርጅታዊ ወይም ወገንተኛ አጀንዳዎችን በቀጥታ የሚወክል ወይም በቀላሉ ደማምሮ የሚያካትት ሳይሆን የአገር አዳኝ ትግሉን በጠቅላላ በስልታዊ ራዕይ ያማከለ ነው የሚሆነው።

በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ ከተለዋዋጭ ወይም ከተወሰኑ አካባቢዎች ጉዳዮችና ሁኔታዎችና ጋር የተያያዙ፣ ብዙውን ጊዜ ወቅታዊና ታክቲካዊ የሆኑ የኢትዮጵያ ነፃነት ትግል ክርክሮችና ድርጊቶች፣ እንዲሁም ዜጎችንና የህብረተሰብ ክፍሎችን ማነቃቂያ፣ ማግባቢያ፣ ማስተባበሪያና ማንቀሳቀሻ የሆኑ ንግግሮች፣ ወይይቶችና ጥረቶች አሉ።

እነዚህ ሁለት የወይይትና የእንቅስቃሴ ረድፎች ተመጋጋቢና ተደጋጋፊ ናቸው፤ ግን ነባሩን የፖለቲካ ልምዳችንን ተከትለን እንዳናምታታቸው መጠንቀቅ አለብን። የመጀመሪያውን ደረጃ አድብስብሰን ወደ ሁለተኛው እርከን ከቀነስነው ወይም ካወረድነው የነፃነት ትግሉን መሠረታዊ የሃሳቦች ትጥቅና መሣሪያ እንነሳለን።

ይህ ብቻ አይደለም። በሁለተኛው ደረጃ ልናከያሂዳቸው የምንችል ታክቲካዊና ተግባራዊ ወይይቶችን፣ እንቅስቃሴዎችን፣ ተልዕኮችንና ጥረቶችንም የሃሳብ፣ የአቅጣጫና የስልት ጥራት ምንጫቸውን እንነፍጋቸዋለን። ይህ እንዳይሆን መጠንቀቅ ግድ ይላል። በቀጣይነት ፈታሽ ጥያቄዎች ማንሳትና በሚገባ መወያየት፣ መመካከር ያስፈልጋል።

የጥያቄዎች ማንሳት መሠረታዊነት

የኢትዮጵያን ነፃነት ትግል በሃሳብ፣ በስልትና በእውነት እንቅስቃሴ ወደ ፊት ለማራመድ የሚረዱ ፍሬያማ የሆኑ መደበኛ ወይይቶች ለማከያሂድ አስተዋይና ተቺ ጥያቄዎች በሥርዓት ማንሳቱ ከፍተኛ ቀደምትነት የሚሰጠው ነው። በማንኛውም የትግሉ መስክና ደረጃ የጠቃሚ እውቀትና ግንዛቤ ምንጭ የጥያቄዎችና መልሶች የማያቋርጥ ዳያሌክቲክ ወይም መወላለድና መከፋፈት ነው።

ስለ አንድ ሃሳብ ወይም የአገር ጉዳይ ወይም ስለ ሆነ የትግል ስልት ይበልጥ ስናወቅ፣ ስለ ሃሳቡና አፈጻሙ ይበልጥ ጥያቄዎች ማንሳት እንችላለን። በዚህ አይነት ቀጣይ የጥያቄዎችና መልሶች ወልልድ የአገር ማዳንና ማጠናከር እውቀታችንን ያለማቋረት እንገነባለን፣ እናዳብራለን፣ እንግዲህ ስለ ማንኛውም ነገር ጥያቄ የምናቀርበው ሁልጊዜ ከድንቁርና ወይም የሆነ ነገር ካለማወቅ ሳይሆን ከእውቀትም ተነስተን ነው ማለት ነው።

ግን ጥያቄ አነሳሳችን ወሳኝ ነው። ጥያቄዎች ብዙውን ጊዜ በቅድሚያ ዝግጁ የሆኑ መልሶች አወጪ ወይም አፍሪ ሳይሆኑ ለመልሶች ጥራትና ብቁ አቀራረብ አስተዋጽዖ ሊኖራቸው ወይም ላይኖራቸው ይችላል። አነሳሳቸው ለአገር ነፃ አወጪው ትግል የሚበጅ ወይም የማይበጅ ሊሆን ይችላል።

በበጎ አነሳሳቸው ለሃሳብ፣ ለወይይትና ለትብብር እንቅስቃሴ የጠበቡ የትግል ዕድሎችን፣ መንገዶችንና ሁኔታዎችን ማስፋት፣ የተደበበበው ወይም የጨላለሙ የአገርና የአካባቢ ጉዳዮችን መገላለጥና ብሩህ ማድረግ ያስችሉናል። በዚህ መልክ አገራችንን ከጥፋት ለማዳን የምናደርገውን ንቅናቄ በማጠናከር ይረዱናል።

ጎጂ ጎናቸውን ብዙ ትንተና ወስጥ ሳንገባ በተማሪው ንቅናቄ ተነስቶ በአብዮቱ ዘመን በተስፋፋው፣ አገራዊ መንፈስ በራቀውና የፖለቲካ አስተዋጽኦ በጎደለው የኢትዮጵያ ጉዳዮች አነሳስና አቀራረጽ ልምድ በግልጽ ማየት እንችላለን።

እዚህ ላይ “የብሔሮች ጥያቄ” የተባለው ጉዳይ ዋና ምሳሌ ነው። ይህ “ጥያቄ” ከጽንሱ ራሱ ተወዛግቦ አገር አወዛጋቢ የሆነ ነው። አቀራረጹና ከተማሪው ንቅናቄ ጊዜ ጀምሮ ያስከተላቸው ክርክሮች የወገንተኝነትን ሙቀት ከፍ ከማድረግ በቀር የፖለቲካ ብርሃን ምንም ያህል እንዳላፈለቁ የምናወቀው ነገር ነው።

እንዲሁም ጥያቄው በመንፈሱና በአነሳሱ ህዝብ ከፋፋይ የጎሣ ሊህቃን ጠቦች የጫረ፣ አገር ለብላቢ የዘረኝነት እሳት የለኮስ ነው። ከጽንሱ የኢትዮጵያን ብሔራዊ ህልውና የራቀ ብቻ ሳይሆኑ የተጠናወተ እንደነበር ከብዙዎቻችን ስዉር አይደለም። ዛሬም በተቀናቃኝ የገዢና የተቃዋሚ የማንነት ፖለቲካ ቅሪቶቹ ይከሰታል። በተለይ በወያኔ አገዛዝ አገር ከፋፋይና አሰናካይ ዘረኛ አወቃቀር በግልጽ ይታያል።

ከዚህ ምሳሌ የምንጨብጠው ጠቅላላ ግንዛቤ የኢትዮጵያን ጉዳዮችና ጥያቄዎች አነሳስ ልምዳችን አካቶ የአገርን አድማስ የለቀቀ ሊሆን እንደሚችልና እንደሆነ፣ ለህዝብ ነፃ ሰሚነትና ተቀባይነት ወይም መልስ ሰጪነትና ተወያይነትም ምንም ያህል ቦታ እንደሌለው ነው። የኢትዮጵያን ብሔራዊ ጉዳዮች አቀራረባችን ባህል ራሳችንን (እንደ ፖለቲከኞች፣ እንደ ምሁራን ወ.ዘ.ተ) የጠያቂም የመላሽም፣ የአድራጊም የፈጣሪም የበላይነት ሰጥቶ አገርና ህዝብ ጨቋኝ ሊያደርገን እንደሚችል ነው።

የዚህን የፖለቲካ ጥያቄዎች አነሳስ ልምድና አብሮት የሚሄድ የፖለቲካ አስተሳሰብ፣ ክርክርና እንቅስቃሴ ባህል መሠረታዊ ብልሽት በሚገባ መረዳት ማለት እንግዲህ ዛሬ ለምናደርገው ኢትዮጵያን ከጥፋት የመታደግና ነፃ የማወጣት ንቅናቄ ወሳኝ ግንዛቤ መጨበጥ ማለት ነው።

ለማጠቃለል፣ በአገር ነፃነት ትግሉ ጥሩ፣ ወጤታማ ወይይቶችና እንቅስቃሴዎች ዝምብለው በግብታዊ መንገድ የሚፈጠሩ አይደሉም። ነፃ የሆኑ ግን ለትግሉ አላማ የማያወላወል ቃል ግባት ያላቸውና የትግሉን አቅጣጫ የጠበቁ ብርቱ አይምሯዊና ተግባራዊ ጥረቶች ይጠይቃሉ። የሥርዓታዊ ቅንብርና አመራር ወጤቶች ናቸው።

ፈታሽ፣ ባንዴ ሂሳብም ገንቢም የሆኑ ጥያቄዎች በቀጣይነት የማንሳት ችሎታችን ደግሞ ጥራት ላላቸውና አቅጣጫቸውን ለጠበቁ አገር ነፃ አወጪ ወይይቶችና እንቅስቃሴዎች ወሳኝ አስተዋጽዖ አለው። ችሎታው በተለያዩ ደረጃዎችና ሁኔታዎች የሚኪያሄዱ የአገር ማዳን ትግል ጥረቶችን ተገናዝቦ፣ ተመጋጋቢና ተጠነካካሪ ለማድረግ ይረዳል።

ጥያቄዎችን ቀደምትነት የሰጡና መሠረታዊ ያደረጉ የዕውቂያ ስሜቶች፣ ፍላጎቶችና ድርጊቶች ዝምብለው ተፈጥሯዊ ስጦታዎች ወይም በጠባቡ አካዳሚያዊና ምሁራዊ አዝማሚያዎች አይደሉም። በተለያዩ የኑሮ፣ የሥራ፣ የልምድና የትግል ሁኔታዎች በትብብር ኮትኩተን ልናዳብራቸው የምንችል የአይምሮ ንቃት፣ ተነሳሽነትና ተንቀሳቃሽነት መገለጫዎች ናቸው።

tdemmellash@comcast.net

